

ΕΤΟΣ 72ον

14 Απριλίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (3698)

Ο ΑΣΚΗΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Γιά τόν σημερινό έκκοσμηκευμένο άνθρωπο ή προβολή ενός Άγιου άσκητου αποτελεί ένα πρόβλημα. Πώς μπορεί νά μιλήσει ή άσκητική μορφή του όσιου Ίωάννου, συγγραφέως τής Κλίμακος, πού μέ τά δάκρυα, τήν νηστεία, τήν πνευματική άσκηση απέκτησε καί φύλαξε τήν Χάρη του Θεού; Στην Όρθόδοξη διδασκαλία ή άσκητική ζωή δέν είναι τίποτε άλλο, παρά ή ύπέρβαση του άτομισμου, ή έν Χάριτι προσπάθεια νά εφαρμόσουμε τίς έντολές του Θεού, νά ζήσουμε τήν ζωή του Ίησου Χριστού.

Τό όρθόδοξο άσκητικό ήθος

Ή ένσταση των σημερινών ανθρώπων ότι ένας άσκητής δέν μπορεί νά μιλήσει στον άνθρωπο δέν είναι όρθή για δύο βασικούς λόγους: Πρώτον, γιατί στην Όρθόδοξη Πατερική διδασκαλία δέν ύπάρχει διαφορά μεταξύ μοναχικού καί κοσμικού τρόπου ζωής, ούτε μεταξύ αγάμων καί εγγάμων, αλλά μεταξύ ανθρώπων πού έχουν τό Άγιο Πνεύμα καί ανθρώπων πού δέν τό έχουν. Δεύτερον, γιατί ό τρόπος ζωής, όπως τόν περιγράφει ή Άγία Γραφή καί τόν βιώνουν οί άγιοι, είναι άσκητικός. Οί παραγγελίες «αγωνίζεσθε εισελθειν διά τής στενής πύλης», «ή Βασιλεία του Θεού βιάζεται καί βιασταί άρπάζουνιν αυτήν», «νεκρώσατε τά μέλη ύμών τά επί τής γής», έχουν άπόλυτη καί καθολική ισχύ, αναφέρονται δέ σέ όλους μας, άνεξάρτητα του τόπου κατοικίας καί του τρόπου ζωής μας. Διότι, όπως ή σωτηρία πού τελείωσε ό Χριστός προσφέρεται σέ όλους τους βαπτισθέντες «εις τό όνομα τής ζωοποιού καί θεαρχικής Τριάδος», έτσι καί ό δρόμος τής σωτηρίας είναι κοινός για όλους έμας.

Αύτοσκοπός ή μέσον;

Έπειδή ή τελειότητα δέν είναι έργο ανθρώπινο καί δέν μπορεί νά αναπυχθει καί νά άποκτηθει μόνο από τίς προσπάθειες των φυσικών

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. θ' 17-31)

Γενεά άπιστων;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ρήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Ὡ γενεά ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκκλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τό, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράζας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρῶν ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· Ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράζαν, καὶ πολλὰ σπαράζαν αὐτόν, ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῶ. Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

δυνατοτήτων τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ εἶναι δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀσκησις καθ' ἑαυτὴν ποτέ δέν ἀποβαίνει σκοπός, ἀλλὰ μόνο μέσο πρὸς ἀπόκτηση τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀσκησις στὴν Ὁρθοδοξία δέν εἶναι μιά στεῖρα καθηκοντολογία, μιά πιστὴ τήρησις ἐνός ἀκαμπτου τυπικοῦ, ἕνας τακτικὸς καθωσπρεπισμὸς, μιά ὑποκριτικὴ εὐσεβοφάνεια. Ἐσκησις εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἐσκησις εἶναι ἡ ταπεινώσις. Ἐσκησις σημαίνει ὑπακοή στὴν Ἐκκλησία.

Εἶναι γεγονός πῶς οἱ ἄνθρωποι τοῦ καιροῦ μας ἀδυνατοῦν νά κατανοήσουν τό νόημα τῆς ἀσκήσεως στὴν ζωὴ μας. Ἀκόμη καὶ στὸν μοναχικό βίῳ παρατηροῦνται φαινόμενα πού ἀποκαλύπτουν τὴν βασικὴ ἀπόκλιση τῆς νεώτερης πνευματικῆς ἔκπτωσης: τὴν ἀπομάκρυνση ἀπὸ τό ἀσκητικό ἦθος.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, κάποιος ἀπό τό πλῆθος ἀποκρίθηκε καί εἶπε· Διδάσκαλε, ἔφερα τόν γιό μου σέ ἐσένα, γιατί ἔχει δαιμόνιο πού τόν κάνει ἄλαλο. Ὅπου τόν πιάσει, τόν ρίχνει κάτω καί βγάξει ἀφρούς καί τρίξει τά δόντια του καί μένει ξερός. Παρακάλεσα τούς μαθητές σου νά βγάλουν τό δαιμόνιο, καί δέν μπόρεσαν. Αὐτός ἀποκρίθηκε καί τοῦ εἶπε: Ἄπιστη γενεά, μέχρι πότε θά εἶμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θά σᾶς ἀνέχομαι; Φέρτε τον σέ ἐμένα. Καί τόν ἔφεραν σέ αὐτόν. Ἀμέσως μόλις τόν εἶδε τό δαιμόνιο (τόν Ἰησοῦ), συντάραξε τόν νέο, πού ἔπεσε στή γῆ καί κυλιόταν καί ἔβγαζε ἀφρούς. Ὁ Ἰησοῦς ρώτησε τόν πατέρα του: Πόσος χρόνος εἶναι ἀπό τότε πού τοῦ συνέβη αὐτό; Καί αὐτός εἶπε: Ἀπό τότε πού ἦταν παιδί· καί πολλές φορές τόν ἔριξε στή φωτιά καί στό νερό, γιά νά τόν ἐξοντώσει· ἀλλά ἂν μπορεῖς νά κάνεις κάτι, λυπήσου μας καί βοήθησέ μας. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: Ἄν μπορεῖς νά πιστέψεις, ὅλα εἶναι δυνατά σέ ὅποιον πιστεῦει. Καί ἀμέσως φώναξε δυνατά ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ καί μέ δάκρυα στά μάτια εἶπε: Πιστεῦω, Κύριε· βοήθησέ με στήν ἀπιστία μου. Ὅταν εἶδε ὁ Ἰησοῦς ὅτι συγκεντρώνεται πλῆθος λαοῦ, ἐπέπληξε τό δαιμόνιο καί τοῦ εἶπε: Ἄλαλο καί κωφό δαιμονικό πνεῦμα, ἐγώ σέ διατάσσω: Βγες ἀπό αὐτόν καί ποτέ πλέον νά μήν μπεῖς πάλι σέ αὐτόν. Καί ἀφοῦ φώναξε δυνατά καί τόν συντάραξε, βγήκε καί ἔγινε σάν νεκρός ὁ νέος, ὥστε πολλοί νά νομίζουν ὅτι πέθανε. Ὁ Ἰησοῦς τόν ἔπιασε ἀπό τό χέρι, τόν σήκωσε καί στάθηκε ὄρθιος. Καί ὅταν μπῆκε σέ κάποιο σπίτι, οἱ μαθητές του τόν ρωτοῦσαν ἰδιαιτέρως, γιατί ἐμεῖς δέν μπορέσαμε νά βγάλουμε τό δαιμόνιο; Καί τούς εἶπε: Τά δαιμόνια μέ τίποτε ἄλλο δέν μποροῦν νά βγοῦν παρά μόνο μέ προσευχή καί νηστεία. Ὅταν ἔφυγαν ἀπό ἐκεῖ, περνοῦσαν μέσω τῆς Γαλιλαίας καί δέν ἤθελε νά τό ξέρει κανεῖς, γιατί δίδασκε τούς μαθητές του καί τούς ἔλεγε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου θά παραδοθεῖ σέ ἀνθρώπους πού θά τόν θανατώσουν· καί ἀφοῦ θανατωθεῖ, θά ἀναστηθεῖ τήν τρίτη ἡμέρα. Αὐτοί ὅμως δέν καταλάβαιναν τί ἔλεγε καί δίσταζαν νά τόν ρωτήσουν.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία πολύ σοφά μέσα στόν χρόνο προβάλλει καί τά ἀθλήματα τῶν Ἁγίων Της καί ὀρίζει τρόπους ἀσκήσεως πού παιδαγωγοῦν τίς θελήσεις τῶν ἀνθρώπων καί τίς μεταστρέφουν ἀπό τά χείρονα στά κρεῖττονα καί μᾶς ἐνισχύουν στό νά διασωζοῦμε τήν αὐτογνωσία μας.

Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ σφραγίδα καί τό πλήρωμα τῆς προσπάθειάς μας. Χωρίς τήν ὀλόθερμη ἀνταπόκρισή μας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐκπλήρωση τῶν εὐαγγελικῶν του ἐντολῶν εἶναι ἀδύνατο νά καθαρίσουμε τούς ἑαυτούς μας ἀπό τόν μολυσμό τῆς ἁμαρ-

14 Ἀπριλίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ)

Θωμαΐδος μάρτυρος, Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70.

Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Τριπόλει (†1803).

Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Ἀπριλίου, Ε΄ Νηστεϊῶν (Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

τίας καὶ νά ἐπιτύχουμε τόν ἐν Χριστῷ ἁγιασμό μας. Μερικοί, ἐνῶ δέν τηροῦν τίς ἐντολές, νομίζουν ὅτι πιστεύουν ὀρθά. Μερικοί πάλι πού τίς τηροῦν, περιμένουν τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ σάν μισθό πού τοὺς τόν χρωστά ὁ Θεός. Καί οἱ δυὸ βρίσκονται ἔξω ἀπό τήν ἀλήθεια. Δέν πρόκειται γιά κανένα ἀξιόμισθο ἔργο. «Οὐκ ἔστι μισθός ἔργων ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά χάρις Δεσπότης πιστοῖς δούλοις ἡτοιμασμένη» (ἅγιος Μάρκος ὁ Ἐρμητίτης). «Φυλάξωμεν», λοιπόν, κατά τήν σοφή ρήση τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμά, «ἐαυτοῖς τήν Χάριν τοῦ Θεοῦ ἀμείωτον, ὅπως ἐαυτούς συντείναντες εἰς ὑπακοήν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἁγίων ἐντολῶν καὶ δι' ἔργων ἐαυτούς τῷ Θεῷ προσενηγκόντες, ἐπειδὴ κάκεινος ἐαυτὸν ἔδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν».

Ὅσοι τιμᾶμε τοὺς Ἁγίους καὶ Ἀσκητές τῆς Ἐκκλησίας μας, πρέπει νά τιμῆσουμε καὶ τόν τρόπο τῆς ζωῆς τους. Γι' αὐτό νά προσευχόμαστε καὶ αὐτό ἅς ἐπιδιώκουμε.

† Ὁ Φ. Α.

Νέα πολυτελής ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου

Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΘΕΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

(ΙΣΤΟΡΙΑ-ΤΕΧΝΗ-ΖΩΗ)

(Α΄ ἔκδ. σῆμα 25x28 ἑκατ., σελ. 624)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
